

**UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE
PRÁVNICKÁ FAKULTA**

KATEDRA TRESTNÍHO PRÁVA

POSUDEK OPONENTNA

Téma práce : Evropský zatýkací rozkaz

Autor : Mgr. Alexandra Vernarská

Konzultant : JUDr. Ing. Jiří Zemánek, CSc.

Oponent : Doc. JUDr. Mgr. Jiří Herczeg, Ph.D.

Předkládaná rigorózní práce se zabývá problematikou evropského zatýkacího rozkazu, tedy zapojení členských států EU do justiční spolupráce ve věcech trestních. Tomuto vymezení odpovídá základní členění práce. Práce je rozdělena do 8 kapitol. Po úvodní části autorka vymezuje pojem a výchozí principy evropského zatýkacího rozkazu (princip vzájemné důvěry, princip vzájemného uznávání na poli trestního práva, princip justiční kontroly, princip ochrany lidských práv, princip ochrany osobních údajů).

Autorka správně zdůrazňuje, že právní úprava evropského zatýkacího rozkazu byla na úrovni EU přijata ve formě rámcového rozhodnutí, tedy nástroje mezivládní spolupráce ve III. pilíři EU, podmíněného jednomyslným přijetím všemi členskými státy a vyžadujícího přijetí vnitrostátní prováděcí legislativy v jednotlivých členských státech. Z této povahy rámcového rozhodnutí vyplývají i problémy, které evropský zatýkací rozkaz přinesl na které autorka poukazuje.

Kapitola III. je pak věnována posunu v mezinárodní justiční spolupráci, kterou evropský zatýkací rozkaz přinesl. Rozhodování ústavních soudů členských zemí o evropském zatýkacím rozkazu je věnována kapitola IV. Novela trestního řádu, obsahující mj. i ustanovení vnitrostátně provádějící Rámcové rozhodnutí vyvolala nejen rozsáhlou politickou debatu, ale byla i předmětem stížnosti k Ústavnímu soudu České republiky. Bylo tvrzeno porušení čl.14 odst.4 Listiny základních práv a svobod, podle něhož občan ČR nesmí být nucen k opuštění své vlasti. Ústavní soud ovšem neshledal, že by předmětná úprava byla v rozporu v ústavním pořádkem. Rovněž ve Spolkové republice Německo byl zákon provádějící rámcové rozhodnutí předmětem ústavní stížnosti. Spolkový ústavní soud dne 18.7.2005 zrušil zákon o evropském zatýkacím rozkazu, což přineslo řadu problémů. Nový prováděcí zákon (zákon mezinárodní právní pomoci v trestních věcech - IRG) nabyl účinnosti až 2.8.2006.

Kapitola VI. je pak věnována principu ochrany lidských práv (odst.12 a 13 preambule Rámcového rozhodnutí). Autorka správně poukazuje na to, že princip ochrany lidských práv se u evropského zatýkacího rozkazu odráží zejména u ustanovení o právu na obhájce, lhůtách pro předání a v tom, že je vyloučeno předání do státu, v němž hrozí vážné nebezpečí, že předaná osoba bude vystavena trestu smrti, mučení nebo jinému ponižujícímu zacházení nebo trestu.

Kapitola VII je věnována aplikační praxi evropského zatýkacího rozkazu. Jedná se zejména o katalog trestných činů, u nichž se nevyžaduje podmínka oboustranné trestnosti. Autorka poukazuje na to, že některé trestné činy jsou vymezeny příliš široce (např. počítačová kriminalita), že při implementaci do národních právních řádů dochází k rozdílnému vymezení jednání, které nevyžaduje oboustrannou trestnost (viz například Itálie). Práce je uzavřena popisem reformy III. pilíře EU a závěrem, ve kterém autorka hodnotí zavedení evropského zatýkacího rozkazu.

Lze konstatovat, že předložená práce je zdařilým zpracováním zvoleného tématu. Výklad je vhodně rozčleněn, autorka poctivě pracuje s poznámkovým aparátem i judikaturou. Autorka ve své práci využila přiměřené množství dostupných literárních pramenů a osvědčila svoji schopnost jejich využití pro vlastní autorský text. lze ocenit, že autorka dokáže reagovat na praktické aplikační problémy a navrhnout řešení.

Po obsahové i formální stránce autorka splnila všechny nároky kladené na rigorózní práci a předložená práce je plně způsobilá k obhajobě.

Při ústní obhajobě by se autorka měla zaměřit na otázku :

- možnost vydávání občanů ČR pro skutky spáchané před 1.11.2004

V Praze dne 10.3.2009

Doc. JUDr. Mgr. Jiří Herczeg, Ph.D.
oponent